

ból esetleges fegyveres erővel volna kénytelen föllépni.

Egy újságírónak alkalma volt ma beszélgetést folytatnia egy igen előkelő állású román politikussal, aki ezidőszent Abbáziában, a Rezidenz Hotelben üdül s aki — annak kikötésével, hogy nevét nem publikáljuk — a következő közlést volt szives tenni:

— Ebben a pereben kaptam hazulról táviratot, amelyben *sürgősen visszahívnak*. Természetesnek fogja találni, hogy a demars következményéről most nem nyilatkozhatom és nem is tudnék nyilatkozni. Azok, akik azt várják, hogy Románia a közeljövőben bele fog avatkozni a monarchia és Szerbia konfliktusába, meggyőződés szerint tévednek. *Nekünk mindaddig, amíg saját érdekeink veszélyeztetve nincsenek, semmi közünk ahhoz, hogy két idegen állam közt mily ellentétek merültek föl és milyen módon kívánják azokat tisztázni.* Abban az esetben, ha Oroszország kényszerítve érezné magát, hogy bármily módon közbelépjen természetes, hogy nekünk is bizonyos lépéseket kell tennünk avégből, hogy a határainkon három oldalról való készülődés későbbi konzekvenciáiban ne találjon bennünket készületlenül. Talán egy kissé fanyarul fogják értelmezni azt, amit mondok: Romániának egy igen biztató precedense van arra vonatkozólag, hogy ismét tertius gaudens legyen. Ez az, amit önnel közölhetek.

EGY HÍRES ÚJSÁGÍRÓ CIKKE.

Bécs, július 25. Dillon dr., a Daily Telegraph munkatársa, aki a balkáni viszonyokat alaposan ismeri, tegnap Konstantinápolyból Bécsbe érkezett és több mértékadó személyiséggel folytatott beszélgetése után

részletes tudósítást küldött lapjának a válságról. A cikk hangsúlyozza, hogy *a bécsi vezető körök nem óhajtják igénybe venni ebben a konfliktusban a monarchia részére valamely nem szövetséges hatalom segítségét.* Kiváncosnak tartják azonban ezek a körök, hogy Európa és különösen Anglia igyekezzék megérteni és méltányolni azokat az okokat, amelyek Ausztria-Magyarországot erre az akcióra indították. Kijelenti dr. Dillon, hogy *a nagyszerb propaganda lehetetlenné tette a normális állapotot Boszniában és Hercegovinában és cikkét így fejezi be:*

— Kijelenthetem ma, hogy a monarchia egyetlen felelős államférfia sem gyanúsítja a gyilkossággal Szerbiát, sőt ellenkezőleg. De maga az agitáció a baj gyökere és ezt a gyökeret akarja Ausztria-Magyarország kiirtani. Mindazok a feltételek, amelyeket a jegyzék felállított, csak ennek a gyökérnek eltávolítását célozzák, nem pedig Szerbia megálázását.

PERMANENS-SZOLGÁLAT A BELÜGY-MINISZTERIUMBAN.

A minisztériumokban tegnap óta fokozottabb permanens-szolgálat van. Az összes tisztviselők visszamennek délután a hivatalukba és a szolgálat este kilencig tart. Az összes szabadságolásokat beszüntették.

ŐRZIK A SZERB FŐKONZULÁTUST.

A budapesti szerb főkonzulátust, amely a Honvéd-utca 16. számú házban van, ma reggel óta ismét őrzi a rendőrség. A konzulátus háza előtt ma korán reggel több szerb gyülekezett, akik jelentkeztek, hogy haza akarnak utazni.

Mit üzent Vilmos császár?

Berlin, július 25. A német birodalom a történelemben hűséggel és együttérzéssel áll szövetségestársa, az osztrák-magyar monarchia mellett. Vilmos császár, akit nagyon lesújtott barátjának, Ferenc

Ferdinándnak meggyilkolása, a legnagyobb felháborodással és a legnagyobb energiával követelte a megtorlást a szerajevói gáztettért.

— *A monarchia teljesítse kötelességét! Hogy pedig ezt minden körülmények között zavartalanul megtehesse, arról gondoskodik a német hadsereg,* — így üzent Vilmos császár Bécsbe és ezek a szavak méltán sorakoznak a nagy császár történelmi nevezetességi kijelentései mellé.

Nagynémetország

fegyvere . . .

Berlin, július 25. A birodalom három nagykövete, a párisi, londoni és szentpétervári ma utasítást kapott kormányától, hogy közölje székhelyén a külügyminisztérium vezetőjével, hogy Németország ismeri és mindenben helyesli Ausztria-Magyarországnak Szerbiához intézett jegyzékét, úgy annak tartalmát, mint hangját illetőleg. A német nagykövet fejezze ki reményét, hogy a konfliktus tisztán Ausztria-Magyarországra és Szerbiára lokalizálódik, egyúttal Németország semmi körülmények között nem fogja tűrni, hogy egy harmadik hatalom a konfliktusba beavatkozzék.

Ettől a példátlanul energikus fellépéstől Berlinben igen nagy hatást vártak. Angliában — hol a királygyilkosok ellenes küzdelemben a legemelkedettebb emberi álláspontra helyezkedtek — nem volt szükség erre a fellépésre. Franciaország és Oroszország azonban egyformán megérthették, hogy nincs joguk beavatkozni

A kenyeres láda.

Irta: Gabriele d'Annunzio.

Alighogy Luca meghallotta a mankók kopogását, tágranyitotta szemét és zavarosan, izgatottan fordult az ajtó felé, várva, hogy fivére megjelenjen a küszöbön. Arca, melyet a szenvedés elsorvasztott, a láz meggyötört, a pörsenések elborítottak, hirtelen kemény, sőt haragos kifejezést öltött. Görccsen megragadta anyja kezét és érdes, rekedt hangon rákiáltott:

— Kergesd el! Kergesd el! Nem akarom látni. Érted? Soha többé nem akarom látni. Érted?

Szavai fojtogatták. Ersősen szorította anyja kezét, aggasztóan köhögött, mialatt melle zihált, inge pedig minden erőfeszítésénél kinyílt. Szája dagadt volt; állán a beszáradt pörsenések mintegy kérget alkottak, amely minden erőlködésnél kifakadt és vérzett.

Anyja csitítani próbálta:

— Jó, jó, fiam, nem fogod többé látni. Azt teszem, amit te akarsz. Elkergetem. Ez a te házad, fiam, egészen a tiéd. Hallgatsz rám?

Luca köhögve megfordult:

— Most, most, rögtön, — mondta vad állhatatossággal; felült ágyában és anyját az ajtó felé tolta.

— Igen, fiam. Most rögtön.

Ciro mankójára támaszkodva, megjelent a küszöbön. Sovány volt, nagy, nehéz fejjel. Haja oly világosszöke volt, hogy csaknem fehérnek látszott. Kék szeme a világos, hosszú szemöldök alatt szelíd volt, mint a bárányé.

Mikor belépett, nem szólt semmit, mert egy szélhűdés folytán néma volt. De látta beteg fivére szemét, mely őt áthatóan és kegyetlenül nézte; megállt a szoba közepén, mankójára támaszkodva, tévován, nem mert

tovább menni. Jobb lába, mely ferde és rövid volt, alig láthatóan remegett.

Luca anyjára kiáltott:

— Mit keres itt ez a nyomorék? Kergesd el! Akarom, hogy elkergesd. Megértetted? Rögtön!

Ciro megértette és mostohája felé fordult, aki már fel akart állni. Olyan könnyörgő szemekkel nézett rá, hogy annak nem volt szíve bántalmazni. Aztán hóna alá illesztve a mankót, szabadon maradt kezével kétségbeesett mozdulattal tett. És falánk pillantást vetett a szoba egyik sarkában álló kenyeres ládára. Azt akarta mondani:

— Éhes vagyok.

— Nem, nem; ne adj neki semmit, — kiáltott Luca, ágyában hadonászva és anyjára ráerőszakolva gonosz szeszélyét. — Semmit? Kergesd el!

Ciro mellére hajtotta nagy fejét, remegett és szeme megtelt könnyel. Mikor a kijárat felé tuszkolta, zokogásba tört ki, de engedte, hogy kivezessék. Aztán hallotta, hogy becsukják az ajtót; leült a küszöbre és zokogott.

Luca dühös mozdulattal szólt anyjának:

— Hallod? Szándékosan teszi ezt, hogy engem bosszantson.

Fivérének zokogása tovább tartott és néha megszakította egy-egy különös szivhezszóló nyöszörgés, mely hasonlított a haldokló öszvér hörgéséhez.

— De hallod? Menj! Hajtsd le a lép-

csőn!

Az asszony hevesen felkelt, az ajtóhoz sietett és ütéshez, kegyetlenséghez szoktatott kemény kezét felemelte a néma fiúra.

Luca könyökre támaszkodva hallgatta az ültegeket.

— Még, még! — kiáltotta.

Az ütések elhallgattatták Cirót. Visszatartva a sirást, lement az utcára. Éhes volt: majdnem két napja nem evett. Alig volt ereje, hogy mankóját vonszolja.

Mentében egy sereg gyerkőccel találkozott, akik egy papírsárkány után szaladtak, mely pompás szelet fogott. Egypáran meglökték és elkiáltották:

— Ihol a sánta!

Mások gunyolni kezdték:

— Gyere versenyezni, te kengyelfutó!

Mások nagy fejére célozva, pajkosan kérdezték:

— Hogy az agyvelő fontja, te nyomorék?

Egyikük, a legembertelenebb, eltörte egyik mankóját és elszaladt. A néma megtántorodott, nagy kinnal felemelte és megindult. A gyerkőcök visitása és nevetése elhalkult a folyó irányában. A sárkány a rózsaszínű, enyhe ég felé emelkedett, mint valami mesebeli madár. A fürdő felé katonák énekeltek karban. E husvét ünnepe szép volt az idő.

Ciro beleit rágtá az éhség és ezt gondolta:

SALVATOR

kiváló bór- és
lithiumos
gyógyforrás

vese- és hólyagbajoknál, köszvénynél, cukorbetegségnél, vörhenynél, emésztési és légzési szervek hurutjainál kitűnő hatása. — Természetes vasmentes savanyvíz.

• Kapható Ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

SCHULTES ÁGOST Szeged-Lipóci Salvatorforrás-vállalat, Budapest, V., Radalf-műpadt 1.